

Rok 1917.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 16. marca 1917.

Treść: (№ 109.—111.) 109. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące wymiaru powszechnego podatku zarobkowego za rok 1917. — 110. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące specjalnych postanowień z powodu wojny, odnoszących się do przedawnienia prawa wymiaru i pobierania opłat. — 111. Rozporządzenie, dotyczące ograniczeń w użyciu siana.

109.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 7. marca 1917,

dotyczące wymiaru powszechnego podatku zarobkowego za rok 1917.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Za rok 1917 ma nastąpić wydobycie głównej sumy podatku zarobkowego w wymiarze, ustalonym na rok 1916 stosownie do § 11. ust. o pod. osob., w drodze ponownego wymiaru dla zobowiązań do opłaty podatku, zaliczonych na rok 1916 do towarzystw podatkowych.

Ministrowi skarbu przysługują na rok 1917 prawa komisyi kontyngentowej (§ 55. ust. o pod. osob.).

Postanowienia § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 2. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 210, dotyczącego wymiaru powszechnego podatku zarobkowego za rok 1916, mają analogiczne zastosowanie także dla roku 1917.

§ 2.

Dla wymiaru skontyngentowanego podatku zarobkowego za rok 1917 są miarodajne stosunki ruchu przedsiębiorstwa wedle ich przeciętnego stanu w ciągu roku 1916.

O ile chodzi o przedsiębiorstwa i zatrudnienia lub wyrobnie, których opodatkowanie za rok 1917 ma nastąpić poza kontyngentem towarzystwa,

należy wziąć za podstawę wymiaru przypuszczalne stosunki ruchu przedsiębiorstwa w tymże roku.

§ 3.

Opusty w skontyngentowanym powszechnym podatku zarobkowym przyznane w roku 1916 na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293, mają być ściągnięte wraz z główną sumą podatku zarobkowego, przypadającą na rok 1917 (§ 1.).

§ 4.

Przedsiębiorstwa i zatrudnienia, których stosunki ruchu, w szczególności zakres przedsiębiorstwa lub wynik ruchu przedsiębiorstwa doznali wskutek nadzwyczajnych stosunków, wywołanych przez wojnę, zupełnej zmiany, mogą być poddane tak jak nowo powstające przedsiębiorstwa (§ 6. ust. o pod. osob.) powszechnemu podatkowi zarobkowemu poza kontyngentem towarzystwa z po częścią tego ćwierćrocza kalendarzowego, w którym ta zmiana zaszła.

O tem, czy powyż podany wymóg zachodzi, jak również o chwili, z którą ma się wymiar nieskontyngentowanego podatku zarobkowego rozpoczęć, ma rozstrzygać ostatecznie podług słusznego uznania na wniosek właściwej władzy podatkowej lub na prośbę zobowiązanej do opłaty podatku komisyi dla podatku zarobkowego, a w razie odwołania zobowiązanej do opłaty podatku lub władz podatkowej krajowej władza skarbowa.

Wyłączenie z towarzystwa podatkowego, usunięcie na zasadzie tych postanowień, nie po ciąga za sobą utraty wybieralności do komisyi dla podatku zarobkowego i do krajowej komisyi dla podatku zarobkowego do końca roku 1917.

Od chwili wymiaru nieskontygentowanego podatku zarobkowego należy z urzędu zarządzić wykreślenie skontygentowanego podatku zarobkowego, przypisanego dotycczas zobowiązaniemu do opłaty podatku. Odpisane kwoty podatku obciążają skarb państwa.

§ 5.

Upoważnia się Ministra skarbu do wydania w drodze rozporządzenia bliższych postanowień wykonawczych oraz zarządzeń, które celem uproszczenia postępowania przy wymiarze powszechnego podatku zarobkowego za rok 1917 odbiegają od obowiązujących ustawowych przepisów.

§ 6.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego, które nabiera mocy obowiązującej w dniu jego ogłoszenia, porucza się Memu Ministrowi skarbu.

Baden, dnia 7. marca 1917.

Karol wlr.

Clam-Martinic wlr.	Baernreither wlr.
Georgi wlr.	Forster wlr.
Hussarek wlr.	Trnka wlr.
Spitzmüller wlr.	Bobrzyński wlr.
Handel wlr.	Schenk wlr.
Urban wlr.	Höfer wlr.

110.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 7. marca 1917,

dotyczące specjalnych postanowień z powodu wojny, odnoszących się do przedawnienia prawa wymiaru i pobierania opłat.

Na podstawie § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867. Dz. u. p. Nr. 141, postanowiam, co następuje:

§ 1.

Do lat podatkowych, które podług artykułu II. rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 280, nie mają być wliczane do terminów przedawnienia, przybywa rok 1917.

Zarządzenia artykułu II. rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 280, dotyczące przedawnienia podatków bezpośrednich, i zarządzenia poprzedniego ustępu 1. stosują się także do wszystkich innych opłat, których przedawnienie należy osądzać wedle ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31.

Niewliczanie lat podatkowych 1914 do 1917 włącznie do terminów przedawnienia po myśli poprzednich postanowień obowiązuje dla wszystkich przypadków, w których przedawnienie w dniu 1. sierpnia 1914 jeszcze nie było nastąpiło.

§ 2.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego, które nabiera mocy obowiązującej w dniu jego ogłoszenia, porucza się Ministrowi skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Baden, dnia 7. marca 1917.

Karol wlr.

Clam-Martinic wlr.	Baernreither wlr.
Georgi wlr.	Forster wlr.
Hussarek wlr.	Trnka wlr.
Spitzmüller wlr.	Bobrzyński wlr.
Handel wlr.	Schenk wlr.
Urban wlr.	Höfer wlr.

111.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 13. marca 1917,

dotyczące ograniczeń w użyciu siana.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274 i rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się polityczne władze krajowe do wydawania zarządzeń, którymi użycie siana do karmienia dzicyzny i do celów pakowania będzie poddane ograniczeniu.

§ 2.

Przekroczenia zarządzeń, wydanych przez polityczne władze krajowe na podstawie tego rozporządzenia, będą karane przez polityczne władze pierwszej instancji karą pieniężną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 3.

To rozporządzenie wchodzi w moc obowiązującą w dniu ogłoszenia.

Höfer wlr.